

I.1. CATALUNYA

per Joan Ramon SOLÉ i DURANY

Cap (e. f.) del Negociat d'Estudis i Aplicació de la Legislació de la Direcció General de Política Lingüística de la Generalitat de Catalunya

Ús de les llengües oficials a la Generalitat

En primer lloc, cal remarcar per la seva importància l'aparició del Decret 107/1987, de 13 de març (DOG núm. 827, de 10 d'abril), pel qual es regula l'ús de les llengües oficials per part de l'Administració de la Generalitat de Catalunya. El Decret té la seva empara legal en l'article 7.2 de la Llei de Normalització Lingüística, que ordena al Consell Executiu que reguli mitjançant disposicions reglamentàries la normalització de l'ús del català en les activitats administratives de tots els òrgans de la seva competència.

Com diu la seva exposició de motius, el reglament pretén, un cop transcorregut el termini de dos anys que marca la disposició transitòria primera per a l'adaptació dels serveis i els organismes de la Generalitat al que estableix la Llei de Normalització Lingüística, de regular definitivament l'ús de les llengües oficials a Catalunya per part de l'Administració de la Generalitat, de manera que quedi realment garantit l'ús normal del català com a llengua pròpia de Catalunya i l'ús oficial del català i el castellà com a tria lliure dels ciutadans en llur relació amb l'Administració.

Sentit general del Reglament

Un dictamen de la Comissió Jurídica Assessora, de 5 de març de 1987, efectuat a petició del Consell Executiu, resumeix les notes fonamentals del Decret. Els trets que remarca són els següents:

1. El text limita el seu abast a les relacions que tenen lloc dins el territori de l'Estat espanyol (article 1.2).

2. Es desenvolupa sobre la base de la identificació lingüística de la Generalitat o, més exactament, de la seva Administració amb els organismes que en depenen (article 1.1) i la llengua catalana, establerta en l'article 5 de la Llei de Normalització Lingüística («El català, com a llengua pròpia de Catalunya, ho és també de la Generalitat (...), i de les altres corporacions públiques dependents de la Generalitat»).

Així, l'article 2 del Decret comença afirmant que «d'una manera general, la Generalitat emprarà el català en les seves actuacions dins l'àmbit territorial de Catalunya».

3. També recull de vegades la prescripció d'emprar el català en les relacions que l'Administració de la Generalitat tingui amb d'altres territoris catalanoparlants (arts. 5, 7, 8, 9 i 19), però les modificacions posteriors provocades per un requeriment d'inconstitucionalitat del Govern de l'Estat han fet que se substitueixin les referències a aquests territoris que fan els articles 5 i 7. Curiosament, però, s'han mantingut en els altres articles.

4. Més enllà d'aquests àmbits, en general la llengua emprada serà el castellà sense perjudici d'emprar la llengua pròpia del territori en els de doble oficialitat (articles 7, 8 i 9.2).

5. Tot això, respecte del dret d'elecció lingüística del ciutadà, tant en l'aspecte actiu, és a dir, en adreçar-se ell a l'Administració (articles 10 i 11), com en el passiu (article 9, 13 i, sobretot, 22).

6. La coexistència documental de les dues llengües no és la regla general, de forma que els textos dobles només són previstos per a situacions específiques (articles 2, 12, 15 i 18).

Estructura i modificacions posteriors

El Decret consta de 23 articles distribuïts en 8 apartats. També té una disposició transitòria que concedeix un termini màxim de sis mesos per fer que els impresos contractuals siguin en català.

Els apartats del Decret són els següents: àmbit d'aplicació, ús lingüístic general, ús intern, relacions institucionals, relacions amb els administrats,

avisos, publicacions i activitats públiques, registres i, finalment, reciclatge del personal.

Com ja hem avançat, a causa d'un requeriment d'inconstitucionalitat del Govern espanyol, de data 5 de juny de 1987, es promulgà un nou Decret, el 254/1987, de 4 d'agost (DOG, núm. 885, de 2 de setembre), pel qual es modifiquen els articles 5, 7 i 16 del Decret 107/1987. Les modificacions fan que es rectifiquin algunes referències explícites —no totes, com ja hem dit (v. l'art. 9 i 19.2)— a l'àmbit lingüístic català (art. 7) o territoris que tinguin el català com a llengua oficial (art. 5), i que se substitueixin per referències a Catalunya. El nou article 16 no introdueix, en canvi, cap modificació digna d'esment.

Departament de Cultura

Direcció General de Política Lingüística

Pel que fa al foment de la normalització lingüística a través de campanyes, cal citar les convocatòries dels concursos públics següents:

— Ordre de 5 de maig de 1987 (DOG núm. 842, del 22), per a la concessió de subvencions a empreses privades per a la realització d'accions de normalització lingüística, preferentment al món del comerç, durant l'any 1987.

— Anunci (DOG núm. 855, de 22 de juny de 1987) per adjudicar la realització d'un pla d'emissió a la Premsa, a la Ràdio i a la Televisió, per reforçar la campanya destinada a promoure l'ús del català en el sector de la Restauració, d'acord amb la Resolució d'11 de juny de 1987.

— Ordre de 17 de juny de 1987 (DOG núm. 857, del 29), per a la concessió de subvencions a entitats sense finalitat de lucre per a iniciatives adreçades a augmentar la presència pública de la llengua catalana.

Pel que fa a l'aranès, cal esmentar l'Ordre de 20 de febrer de 1987 (DOG núm. 817, de 18 de març), per la qual s'atorga una subvenció al Consell Comarcal de Montanha dera Val d'Aran, destinada al desenvolupament de les activitats del Centre de Normalització Lingüística dera Val d'Aran per a la normalització lingüística de l'aranès. En relació amb aquests centres, esmentem també l'Ordre de 9 de març de 1987 (DOG núm. 822, del 30), per la qual es concedeix una subvenció a l'Ajuntament de Sant Feliu de Llobregat per a l'endegament d'un Centre de Normalització Lingüística.

Com en anys anteriors, han aparegut diverses ordres convocant concursos públics per a la concessió de subvencions per a l'organització de cursos

de català per a adults. Les del primer semestre de 1987 són les següents:

— Ordres de 6 d'abril de 1987 (DOG núm. 833, del 29), a Ajuntaments, organismes que en depenguin i altres entitats territorials durant el període gener-setembre 1987, i a entitats sense finalitat de lucre durant el mateix període, respectivament.

— Ordre de 6 de maig de 1987 (DOG núm. 842, del 22), a empreses privades.

Citem encara l'Ordre d'1 de juny de 1987 (DOG núm. 852, del 15) per la qual es convoca concurs per atorgar ajuts a treballs de terminologia catalana.

Música, teatre i dansa

S'inclou un esment de la llengua a l'Ordre de 20 de febrer de 1987 (DOG núm. 814, d'11 de març), per la qual es convoca concurs públic per a la concessió de subvencions destinades a grups de teatre de caràcter no professional per a les seves activitats de promoció del teatre amateur. El paràgraf final del seu punt 5 diu que «en general seran prioritàries aquelles activitats en les quals la llengua catalana sigui la vehicular». Dins del mateix DOG, l'Ordre de 24 de febrer de 1987 per la qual es convoca concurs públic per a la concessió d'ajuts econòmics a activitats teatrals de caràcter professional per al 1987, d'entre tots els casos previstos només té en compte explícitament i favorablement l'ús de la llengua catalana, entre d'altres aspectes com per exemple la cura del llenguatge, en el cas de subvencions a companyies especialitzades en teatre infantil i juvenil, «atesa la condició d'eina de treball i de culturització que escau a aquest tipus de teatre». Aquesta preferència no és prevista en canvi per a les subvencions a entitats especialitzades en teatre infantil. L'Ordre de 9 de març de 1987 (DOG núm. 818, del 20), per la qual es convoca concurs públic per a la concessió de subvencions a entitats territorials per a la programació d'activitats teatrals de caràcter professional durant l'any 1987, no preveu l'ús lingüístic en aquestes activitats, però en la valoració del projecte per a l'atorgament de la subvenció es diu que es tindrà en compte «la projecció al país».

L'Ordre de 9 de juny de 1987 (DOG núm. 855, de 22 de juny), per la qual es convoquen els Premis Nacionals de Teatre i Dansa 1987 preveu el Premi Josep M. de Sagarra a traduccions inèdites de textos teatrals al català, on s'estableix que hi podran concursar les traduccions inèdites de textos teatrals al català, sigui quina sigui la llengua original.

L'Ordre d'1 de juny de 1987 (DOG núm. 852, del 15), per la qual es convoca un concurs públic per a la concessió de subvencions a intèrprets

professionals de Catalunya per a la realització de projectes o produccions completes d'espectacles, relacionades amb la cançó, la música moderna i el jazz, preveu, a la seva base 7a., que per a la concessió de la subvenció «es podrà tenir en compte també l'ús vehicular de la llengua catalana en els projectes en qüestió».

En aquest àmbit observem una lleugera disminució del suport lingüístic en relació amb el que trobàvem en convocatòries anteriors.

Cinema i vídeo

L'Ordre de 25 de febrer de 1987 (DOG núm. 814, d'11 de març), per la qual es convoca concurs públic per a la concessió de subvencions a llargmetratges cinematogràfics, estableix, en el seu punt 10, que «els adjudicataris de les subvencions s'obliguen, entre d'altres coses, a explotar la pel·lícula exclusivament en la seva versió catalana a tot el territori de Catalunya».

Com en les convocatòries anteriors, l'Ordre de 19 de febrer de 1987 (DOG núm. 811, de 4 de març), per la qual es convoquen els Premis de Cinematografia de la Generalitat de Catalunya corresponents a 1987, preveu que les pel·lícules que s'hi presentin siguin en català, i es fomenta també la promoció del cinema en català en diversos premis. Remarquem aquí la Sentència de l'Audiència Territorial de Barcelona de 25 de juny de 1987 (sala 3a. contenciosa administrativa; ponent: Juan Fernando Horcajada Moya), que declara que no hi ha discriminació per raó de llengua pel fet que aquests premis només es concedeixin a produccions en català.

D'altres convocatòries en què es promou l'ús del català en aquest àmbit són:

— l'Ordre de 2 de març de 1987 (DOG núm. 817, del 18), per la qual es convoca concurs públic per a l'atorgament de subvencions a la producció de curts-metratges durant l'any 1987 (v. la base 6);

— l'Ordre de 30 de març de 1987 (DOG núm. 828, de 13 d'abril), per la qual es convoca concurs públic per a la concessió de subvencions per a la producció cinematogràfica de 1986 (v. la base 7.c);

— l'Ordre de 20 de maig de 1987 (DOG núm. 847, de 3 de juny), per la qual es convoca concurs públic per subvencionar el doblatge o la subtitulació al català de les produccions videogràfiques estrangeres (v. les bases 1 i 6);

— l'Ordre de 20 de maig de 1987 (DOG núm. 847, de 3 de juny), per la qual es convoca concurs públic per a la concessió d'ajuts per a la realització de deu projectes videogràfics (v. l'apartat 3);

— l'Ordre de 21 de maig de 1987 (DOG núm. 847, de 3 de juny), per

la qual es convoca concurs públic per a l'atorgament de beques a projectes de llargs-metratges cinematogràfics (apartat 8.b);

— l'Ordre de 5 de juny de 1987 (DOG núm. 855, del 22), per la qual es convoca concurs públic per a la concessió de subvencions per facilitar la doble versió de produccions videogràfiques de curta i llarga durada;

— l'Ordre de 5 de juny de 1987 (DOG núm. 855, del 22), per la qual es convoca concurs públic per a la concessió de subvencions per al foment de l'exhibició de cinema en català.

No fa cap referència a la llengua l'Ordre de 5 de juny de 1987 (DOG núm. 855, del 22), per la qual es convoca concurs públic per a la concessió de subvencions a pel·lícules que hagin obtingut la còpia estàndard a partir de l'1 de gener de 1987. Incomprensiblement tampoc no la fa l'Ordre de 31 de març de 1987 (DOG núm. 833, de 29 d'abril), per la qual es convoca concurs públic per a la concessió de subvencions a activitats cinematogràfiques en el terreny infantil.

Producció editorial

L'Ordre de 12 de febrer de 1987 (DOG núm. 811, de 4 de març) publica les bases per a la concessió de suport genèric a la producció editorial en català i en aranès per a l'any 1987, bases que tenen un contingut idèntic a les d'anys anteriors. Així mateix, l'Ordre de 13 de març de 1987 (DOG núm. 825, de 6 d'abril), per la qual es convoca concurs públic per a la concessió de subvencions a empreses editorials per a l'edició de traduccions durant l'any 1987, estableix que «poden optar a aquestes subvencions les empreses amb domicili social a Catalunya que tinguin programada la publicació de traduccions al català d'obres en altres llengües o la publicació de traduccions a altres llengües d'obres en llengua catalana».

No fan cap referència lingüística les convocatòries de concurs públic per a la concessió de les subvencions següents:

— Ordre de 10 de març de 1987 (DOG núm. 825, de 6 d'abril), a entitats sense finalitat de lucre i a professionals del món del llibre per a la realització d'accions de promoció del llibre i de la lectura durant l'any 1987.

— Ordres de 26 de març de 1987 (DOG núm. 828, de 13 d'abril), a Ajuntaments i organismes que en depenguin, per a l'edició de llibres o la realització d'accions de promoció del llibre i de la lectura durant l'any 1987, i a empreses editorials per a la realització d'edicions d'interès cultural durant l'any 1987, respectivament.

D'altres convocatòries

Cal citar encara l'Ordre de 18 de març de 1987 (DOG núm. 827, de 10 d'abril), per la qual es convoca concurs públic per a la concessió de subvencions a persones físiques i entitats sense finalitat de lucre per a la promoció a l'exterior de la llengua i la cultura catalanes, i l'Ordre de 15 d'abril de 1987 (DOG núm. 846, d'1 de juny), per la qual es convoca concurs públic per a la concessió d'una subvenció a una fundació per a l'organització de cursos orals i per correspondència de llengua i cultura catalanes per a adults.

No fan cap referència, en canvi, a la llengua en què s'han de presentar els treballs:

— Ordre de 24 de febrer de 1987 (DOG núm. 814, d'11 de març), per la qual es convoca concurs públic per a la concessió de subvencions a empreses privades per a l'edició de publicacions de treballs relacionats amb la cultura tradicional i popular de Catalunya.

— Ordre de 24 de febrer de 1987 (DOG núm. 814, d'11 de març), per la qual es convoca concurs públic per a la concessió de subvencions a centres d'estudis locals i comarcals de Catalunya per a edicions de recerques humanístiques per a l'any 1987.

— Ordre de 9 de març de 1987 (DOG núm. 822, del 30), per la qual es convoca concurs públic per a la concessió de dues beques per a la realització d'estudis i pràctiques d'aplicació museística.

Administració local i toponímia

En primer lloc cal remarcar, pel que fa a aquest àmbit, la Llei 8/1987, de 15 d'abril (DOG núm. 832, de 27 d'abril), Municipal i de Règim Local de Catalunya. Convé de reproduir-ne l'article 5, atesa la seva importància.

«1. El català, com a llengua pròpia de Catalunya, ho és també de la seva Administració local. Tota la documentació derivada de les actuacions administratives dels ens locals redactada en català té validesa oficial.

»2. Les convocatòries de les sessions dels òrgans de govern dels ens locals, els ordres del dia, les actes i la resta d'escrits i documentació derivada de llur funcionament, es poden redactar en català, sense necessitat de cap mena de traducció.

»3. El que estableix l'apartat anterior és també aplicable als actes orals o escrits que realitzin els membres de les corporacions locals en l'exercici de llurs drets.

»4. Tots els ciutadans tenen dret a escollir la llengua amb què es re-

lacionen amb els ens locals, i aquests tenen el deure correlatiu de lliurar les resolucions i qualsevol altra documentació en la llengua escollida pels ciutadans, si així ho manifesten expressament en cada cas.

»5. Els comunicats i qualsevol altra documentació que hagi de tenir efectes fora del territori en què la llengua catalana és oficial han d'ésser redactats en llengua castellana, sens perjudici que ho siguin també en català.»

Vegeu algunes consideracions sobre l'abast d'aquesta disposició a l'últim epígraf de la *Crònica* de l'Estat espanyol.

El capítol IV del títol II de la llei regula els canvis de denominació i de capitalitat del municipi (articles 29 al 32; vegeu també el 112.2.d) i, pel que fa a les denominacions de les mancomunitats de municipis i de les organitzacions associatives dels ens locals, vegeu els articles 113.3 i 119, respectivament). La regulació del canvi de denominació del municipi reproduceix de forma pràcticament idèntica l'anterior sistema establert per la Llei 12/1982, de 8 d'octubre (DOG núm. 268, del 20), per la qual es regulava específicament el procediment per a aquests canvis. La novetat més important és la seva comunicació preceptiva a un registre de la Generalitat i a un altre d'estatal. El Govern de l'Estat ha interposat un recurs d'inconstitucionalitat contra, entre d'altres, l'article 32.1 de la Llei 8/1987, que comentem, que regula el procediment de canvi de capitalitat del municipi, article que resta suspès.

Pel que fa al coneixement preceptiu de les llengües oficials exigible al personal dels ens locals, la nova Llei només preveu explícitament que «els funcionaris procedents d'altres administracions que accedeixen al servei de l'administració local a Catalunya han de posseir un grau de coneixement suficient del català per a desenvolupar les funcions del lloc de treball propi» (art. 302.2). Probablement el Parlament no ha gosat introduir un article com el 34 de la llei 17/1985, de 23 de juliol, de la Funció Pública de l'Administració de la Generalitat, atès el recurs pendent contra aquesta norma (vegeu la *Crònica* del número 7). Tot això configura un marc legal realment anòmal pel que fa a l'exigència del coneixement del català per a l'accés a la funció pública local, ja que només apareix com a preceptiu aquest coneixement per als funcionaris procedents de trasllat, i encara, si es vol, no tots (l'article diu «altres administracions» i també sembla demanar adequació de l'exigència al lloc de treball). Pel que fa als funcionaris nous, en canvi, l'entitat local sembla que hauria d'exigir certs coneixements de català d'acord amb d'altra legislació anterior, especialment l'article 19 de la Llei 30/1984, de mesures per a la reforma de la Funció Pública (v. les *Cròniques* del número 5), i la jurisprudència del Tribunal Constitucional, però el buit que deixa la Llei que comentem facilita que aquesta exigència quedi a l'arbitri de cada convocatòria.

L'article 83 de la Llei 8/1987 suara comentada preceptua que la Llei de l'Organització Comarcal de Catalunya ha de regular, entre d'altres coses,

els límits territorials, la denominació i la capitalitat de les comarques, i també les modificacions que hi puguin correspondre. D'acord amb això, la Llei 6/1987, de 4 d'abril (DOG núm. 826, del 8, amb correccions d'errades al 830, del 22, i al 856, de 26 de juny), sobre l'organització comarcal de Catalunya, conté, en el capítol IV del títol II, la regulació del procediment de canvi de denominació (art. 10) i de capitalitat (art. 11) de la comarca. A més a més, hi ha un annex que inclou una llista actualitzada dels municipis de Catalunya distribuïts per comarques.

Esmentem també el Decret 361/1986, de 4 de desembre (DOG núm. 791, de 16 de gener de 1987), per a la regulació de forma provisional del procediment d'actuació en diverses matèries de règim local, en què es regula el fitxer de les Entitats Locals de Catalunya.

Etiquetatge

El Decret 10/1987, de 15 de gener (DOG núm. 798, de 2 de febrer), pel qual es regulen les condicions d'envasat i etiquetatge dels productes pirotècnics que es comercialitzen a Catalunya, estableix, en el seu article 3, que «l'etiquetatge obligatori dels productes pirotècnics que es comercialitzin a Catalunya s'haurà de redactar necessàriament en català o en castellà indistintament, o bé en ambdues llengües al mateix temps». En coherència amb el conflicte positiu de competències plantejat pel Govern de l'Estat contra el Decret 389/1983, de 15 de setembre (vegeu les *Notes* dels números 3 i 4), també ha interposat un conflicte anàleg contra l'article que hem reproduït del Decret esmentat. El conflicte és el número 879/87 i ha estat admès a tràmit l'1 de juliol (vegeu-ne la referència al DOG núm. 867, de 22 de juliol). Tot i que el Tribunal Constitucional va llevar la suspensió del Decret 389/1983, el Govern espanyol ha insistit a demanar-la novament per a aquest cas.

L'article 12 del Decret 147/1987, de 31 de març (DOG núm. 836, de 8 de maig), pel qual es regula l'activitat industrial i la prestació de serveis en els tallers de reparació de vehicles automòbils, dels seus equips i components, substitueix l'Ordre de 3 d'octubre de 1986 (v. la *Crònica* del número 9). La seva redacció comença així: «Informació a l'usuari. 12.1. Tots els tallers restaran obligats a exhibir al públic de forma perfectament visible, *almenys en català*, un cartell amb les lletres de dimensions no inferiors a 7 mil·límetres, en el qual s'especificaran els preus aplicables per hora de treball i per serveis concrets». Malauradament aquesta redacció no abraça, com feia l'ordre anterior, les altres informacions obligatòries que se citen a continuació, tot i que algunes d'elles seran exposades a través de cartells distribuïts pel Departament de Comerç, Consum i Turisme.

Convocatòries de places

Pel que fa a les convocatòries aparegudes en el període que analitzem, hem recollit les següents. L'Ordre de 16 de març de 1987 (DOG núm. 819, del 23), que convoca concurs-oposició per a la provisió de 800 places de Professors d'Educació General Bàsica existents a Catalunya, continua remetent, a l'igual de la convocatòria anterior (vegeu la *Crònica* del número 8) i pel que fa al coneixement del català, al Decret 18/1986, de 30 de gener, reproduït a la *Crònica* esmentada. També hi remet l'Ordre de 23 de març de 1987 (DOG núm. 833, de 29 d'abril), per la qual es convoca concurs d'accés per proveir places vacants dels centres i aules públics de Formació Permanent d'Adults de Catalunya. Aquesta convocatòria, per la remissió expressa a l'article 3 del Decret 18/1986, sembla deixar clara l'adscripció a una destinació definitiva, però amb caràcter condicional, per als qui no demostrin els coneixements lingüístics exigits. Aquesta adscripció condicional no quedava del tot clara a l'Ordre de 20 de maig de 1986 (v. la *Crònica* del número 8) per la qual es regula, amb caràcter general, el procediment d'accés del professorat a places de centres i aules públics de Formació Permanent d'Adults.

Com en la convocatòria anterior (v. la *Crònica* del núm. 8), sembla encara més rigorosa que en el cas dels mestres d'EGB l'exigència del coneixement del català a l'Ordre de 16 de març de 1987 (DOG núm. 819, del 23), per la qual es convoquen proves per a la provisió de 980 places de funcionaris docents dels Cossos de Professors Agregats de Batxillerat, Professors Numeraris d'Escoles de Mestratge Industrial, Mestres de Taller d'Escoles de Mestratge Industrial, Professors Agregats d'Escoles Oficials d'Idiomes i Professors d'Entrada i Mestres de Taller d'Escoles d'Arts Aplicades i Oficis Artístics a Catalunya (v. les bases 1.2.1, 1.13.3, 1.15.3), ja que en aquest cas l'acreditació d'aquests coneixements és una condició indispensable per obtenir destinació definitiva a Catalunya.

No fan cap referència a la necessitat de conèixer el català les convocatòries següents: Ordre de 24 de novembre de 1986 (DOG núm. 785, de 2 de gener de 1987), per la qual es convoca concurs públic per cobrir places vacants de logopedes, fisioterapeutes i educadors existents en la plantilla d'especialistes dels centres públics d'Educació Especial, en règim de contracte laboral; i l'Ordre de 26 de novembre de 1986 (DOG núm. 785, de 2 de gener de 1987), per la qual es convoca concurs públic per cobrir places vacants de psicòlegs, pedagogs i assistents socials a la plantilla dels Equips d'Assessorament i Orientació Psicopedagògica, en règim de contracte laboral i en règim de comissió de serveis. Tampoc no fa cap referència a la llengua l'Ordre de 23 d'abril de 1987 (DOG núm. 844, de 27 de maig), per la qual es regula l'assignació de destinació del personal numerari de

les especialitzacions de Professors numeraris, Professors de pràctiques i Professors de matèries tècnico-professionals de les escales docents d'Ensenyaments Integrats, als Centres A i B del Complex educatiu de Tarragona..

Beques i ajuts

Novament (v. la *Crònica* anterior, on comentem la missió d'aquestes borses) el Departament d'Ensenyament, mitjançant l'Ordre de 23 de febrer de 1987 (DOG núm. 817, de 18 de març), convoca concurs públic per a la realització de 39 estudis destinats al foment i l'avaluació de l'expressió oral en català en els nivells de Pre-escolar i EGB.

Es tindrà en compte la utilització del català en les activitats corresponents per a la concessió dels ajuts previstos a les Ordres de 8 de maig de 1987 (DOG núm. 854, de 19 de juny), destinats al finançament d'activitats realitzades per Associacions, Federacions i Confederacions d'estudiants, i per Federacions i Confederacions de pares d'alumnes, respectivament, de centres docents no universitaris (art. 3), i a l'Ordre de 8 de gener de 1987 (DOG núm. 794, del 23), per a l'organització de reunions i congressos científics i humanístics durant l'any 1987.

Altres

El Decret 85/1986, de 20 de març (DOG núm. 667, de 2 d'abril), va establir el marc general d'admissió d'alumnes en els centres docents públics i concertats. L'article 6 estableix que «els centres docents afectats per l'aplicació d'aquest Decret hauran d'oferir informació, almenys, sobre (...) el procés escolar de normalització lingüística» i «l'ensenyament de llengües estrangeres (...)», entre d'altres aspectes. En compliment d'aquest precepte, la Resolució de 3 de març del 1987 (DOG núm. 824, de 3 d'abril), per la qual es dicten les normes de matriculació en els centres docents públics i concertats que imparteixen Ensenyament Primari per al curs 1987/88, preveu la llengua d'aprenentatge en el seu punt 4, que diu el següent: «4.1. En atenció als drets lingüístics dels alumnes, en el moment de fer pública l'oferta de places escolars s'informarà degudament del projecte lingüístic de cada centre que, en tot cas, s'haurà d'emmarcar en l'àmbit de la Llei de Normalització Lingüística de Catalunya. 4.2. Els Consells Escolars dels centres públics i els titulars dels centres concertats i, si s'escau, les Comissions d'adjudicació de plaça tindran especial cura d'estudiar les dades que sobre la situació lingüística de l'alumne constin en el full de sol·licitud d'inscripció i els projectes lingüístics de cada centre a fi d'adequar-les convenientment. 4.3. En tots els casos, en el moment de formalitzar la matrícula d'un alumne per primera vegada, el director del centre i, si s'escau, el titular del cen-

tre concertat s'atindrà al que estableixen els articles 2 i 7.1 del Decret 362/1983, de 30 d'agost, sobre aplicació de la Llei de Normalització Lingüística en l'àmbit de l'ensenyament no universitari.»

El punt 6 de l'annex 4 de la Resolució de 27 de febrer de 1987 (DOG núm. 825, de 6 d'abril), per la qual es convoquen proves d'avaluació d'ensenyaments no escolaritzats per a l'obtenció del títol de Formació Professional de primer grau o tècnic auxiliar, estableix que «en la redacció de les proves es tindrà en compte el que s'estableix en la llei, el Decret i les Ordres de Normalització Lingüística».

Pel que fa a l'*International Certificate Conference*, cal esmentar les Ordres de 3 de març de 1987 (DOG núm. 834, de 4 de maig) sobre l'organització i la gestió a Catalunya dels seus exàmens, i sobre fixació de l'import per a l'obtenció dels Certificats de coneixements dels diferents idiomes que s'atorguen a qui els supera.

L'Ordre de 6 d'abril de 1987 (DOG núm. 838, de 13 de maig), per la qual s'adapten les Seccions i Negociats dels Serveis centrals del Departament d'Ensenyament a la nova estructuració i s'aprova la descripció de les seves funcions, així com les dels serveis i les subdireccions creats pel Decret 13/1987, regula l'estructura i les funcions del Servei d'Ensenyament de Català, i estableix la seva adscripció a la Direcció General d'Ordenació i Innovació Educativa (apartat 3.1.3). La mateixa Ordre especifica també les funcions i l'estructura del Servei de Formació i Perfeccionament del Professorat i de la seva Secció de Formació en l'Àrea de Llengua i Cultura Catalanes, tots dos adscrits a la Direcció General d'Universitats.

L'Ordre de 4 de maig de 1987 (DOG núm. 854, de 19 de juny), per la qual s'actualitza el Pla d'Experimentació de la Reforma del Cicle Superior d'EGB i del primer cicle d'Ensenyament Secundari, i es fan públics els centres de Catalunya que la duen a terme durant el curs 1986-87, fa diverses referències a aspectes lingüístics en el seu Annex I, que recull el projecte d'experimentació per al primer cicle d'ensenyament secundari. L'apartat 1, que expressa les consideracions generals i les directrius bàsiques, esmenta els objectius lingüístics del cicle i la forma de treballar-los (apartats 1.1 i 1.12), i el número 2 inclou, dintre de les matèries del currículum, la llengua catalana com a objecte, entre d'altres, dels crèdits comuns-1. Així mateix, l'Ordre de 5 de maig de 1987 (DOG núm. 854, de 19 de juny), per la qual s'aprova el Pla d'Experimentació del segon cicle d'Ensenyament Secundari i es fan públics els centres de Catalunya que el duren a terme el curs acadèmic 1986-87, recull referències a aspectes lingüístics a l'Annex 1 sobre el projecte d'experimentació. En aquest sentit, el punt 2.10 recull, entre les directrius bàsiques del cicle, la de contribuir a la normalització sociolingüística i cultural del país, i el punt 3 relatiu als objectius generals del cicle també n'inclou de relacionats amb l'expressió lingüística. Les llengües catalana i castellana figuren a la part comuna i obligatòria del currículum d'aquest cicle i, entre les matèries que configuren les parts específiques

i les optatives del cicle, també hi ha referències a l'aprenentatge de llengües.

Pel que fa a la formació lingüística del professorat, cal dir que, en el marc de l'Ordre de 9 de juliol de 1985 (vegeu la *Crònica* del número 7), s'han dictat les Resolucions de 2 de desembre de 1986 (DOG núm. 785, de 2 de gener de 1987), per les quals es regulen els cursos del projecte de Normalització Lingüística adreçat al professorat dels Centres Públics de Formació Professional, i la de 26 de gener de 1987 (DOG núm. 817, de 18 de març), per la qual s'estableix la concessió del Certificat de capacitació de llengua catalana als participants en diversos cursos de llengua i cultura catalanes.

Anotem encara que el DOG núm. 847, de 3 de juny, fa pública l'Ordre de 12 de febrer de 1987 per la qual es disposa l'execució de la Sentència dictada per la Sala 3a. contenciosa administrativa de l'Audiència Territorial de Barcelona, en el recurs contenciós administratiu 907/86. Aquesta sentència, i l'Ordre que referenciem, anul·len l'acord del Consell de Direcció del Col·legi Públic de Pràctiques de l'Escola de Professorat d'Educació General Bàsica de Tarragona, de data 8.4.1986, que establia que totes les classes del curs 86-87 s'impartirien en llengua catalana.

Escola d'Administració Pública de Catalunya

La Llei 4/1987, de 24 de març (DOG núm. 826, de 8 d'abril), reguladora de l'Escola d'Administració Pública de Catalunya, estableix, al seu article 3.1, que l'Escola té com a funcions pròpies les següents: «Coadjuvar en la programació i organització de l'ensenyament de la llengua catalana i, en general, del llenguatge administratiu destinat a la plena qualificació lingüística del personal al servei de l'Administració, de conformitat amb l'establert per la Llei 7/1983, de 18 d'abril, de Normalització Lingüística de Catalunya, i el que determinen els articles 34 i 35 de la Llei 17/1985, de 23 de juliol, de la Funció Pública de l'Administració de la Generalitat.

Reproduïm a continuació les convocatòries d'activitats de formació d'aquesta Escola que fan referència directa a la llengua:

— Resolució de 16 de gener de 1987 (DOG núm. 798, de 2 de febrer), per la qual es convoquen, a Girona, unes Sessions de Correcció i Traducció de textos administratius i jurídics.

— Resolució de 4 de febrer de 1987 (DOG núm. 808, del 25), per la qual es convoquen, a Barcelona, cursos intensius de llengua catalana i llenguatge administratiu per al funcionariat i personal al servei de l'Administració.

— Resolució de 26 de març de 1987 (DOG núm. 825, de 6 d'abril), per

la qual es convoquen, a Girona, unes Sessions d'Introducció al llenguatge jurídic.

— Resolució de 4 de maig de 1987 (DOG núm. 842, del 22), per la qual es convoquen 180 cursos de llengua catalana i llenguatge administratiu per al funcionariat i personal al servei de l'Administració a Catalunya.

Altres departaments

Les Ordres de 24 i 27 de desembre de 1986 (DOG núm. 789, de 12 de gener de 1987) publiquen l'adjudicació d'uns ajuts de la CIRIT per a estades de curta durada a l'estranger amb motiu d'estudis o recerca, la primera, i per a treballs de sociolingüística la segona (aquesta darrera en cooperació amb la Direcció General de Política Lingüística). Tant en aquesta convocatòria com en alguns casos de la primera els treballs es refereixen a qüestions relacionades amb llengua.

La mateixa CIRIT, d'altra banda, preveu l'ús de la llengua pròpia de Catalunya en les convocatòries següents, publicades al DOG núm. 826, de 8 d'abril:

— Ordre de 25 de març de 1987, per la qual es convoca concurs per atorgar beques per a recerca i ampliació d'estudis a l'estranger. La base 12 diu el següent: «S'haurà de presentar un resum de l'informe final redactat en català i en anglès».

— Ordre de 30 de març de 1987, per la qual es convoca concurs per atorgar ajuts per a estudis de curta durada a l'estranger amb motiu d'estudi o recerca. La base 8 diu el següent: «El beneficiari lliurarà a la CIRIT, abans de passat un mes del seu retorn, una memòria detallada del treball realitzat i un resum del treball, en català i en anglès».

A l'igual de l'any passat, mitjançant l'Ordre de 10 d'abril de 1987 (DOG núm. 833, del 29), el Departament de Justícia ofereix a entitats jurídiques de Dret Públic i de Dret Privat, mitjançant convocatòria pública, subvencions per a la realització d'estudis, treballs i activitats relacionats amb l'administració de justícia i l'àmbit del dret, i estableix, a la base 4, que «les subvencions seran atorgades preferentment als projectes relacionats amb els estudis, treballs o activitats següents: 1. Els adreçats a afavorir la normalització lingüística a Catalunya en l'àmbit de la Justícia i del Dret (...)».

El Departament de Comerç, Consum i Turisme ha dictat una Ordre, la de 23 de desembre de 1986 (DOG núm. 787, de 7 de gener de 1987), per la qual es fixen els criteris de distribució i el procediment per a la concessió de beques a titulats superiors destinades a la realització de treballs

d'investigació de mercats i d'accions de promoció cultural, en què es demana, entre d'altres condicions dels aspirants, que tinguin suficient coneixement del català i de la llengua del país de destinació, o bé del que habitualment s'utilitzi en les relacions econòmiques. A continuació se citen els idiomes estrangers requerits d'acord amb el programa de la convocatòria (article 3.g). D'acord amb això, els aspirants han d'acompanyar les sol·licituds d'una declaració sobre els nivells de coneixement d'idiomes que es posseeixin i els corresponents certificats acreditatius, i d'una indicació de l'idioma o idiomes dels quals es vol examinar (article 4.e i f). L'article 7 preveu la possibilitat que el Tribunal determini si la prova serà oral o escrita.

En canvi, no fan cap referència a la llengua les convocatòries següents:

— A l'Ordre de 19 de gener de 1987 (DOG núm. 797, del 30), per la qual l'Institut d'Estudis Autònoms convoca un concurs per a la concessió de beques d'investigació sobre autonomies polítiques d'Estats estrangers, només es demana als aspirants que coneixin suficientment l'idioma de treball del país escollit.

— La Resolució de 23 de març de 1987 (DOG núm. 827, de 10 d'abril), per la qual es convoca el 4t. Concurs Juvenil d'Historieta.

— La Resolució de 25 de març de 1987 (DOG núm. 827, de 10 d'abril), per la qual es convoca el 6è. Certamen Literari Sant Jordi per a joves, homenatge a Marià Manent.

Finalment anotem algunes referències lingüístiques diverses. La Resolució d'11 de maig de 1987 (DOG núm. 845 del 29), per la qual s'atorga una subvenció destinada a finançar la redacció del Projecte de passeig marítim a la platja de Cubelles (Garraf), preveu, en el punt 2.2, que s'han de presentar vuit exemplars del projecte redactats en català i dos en castellà. Una Resolució de l'Institut Català de la Salut publicada al BOE núm. 848, de 22 de juny de 1987, per la qual s'anuncia concurs per a l'adquisició del material que se cita, preveu explícitament que les llengües en les quals es poden redactar les proposicions són el català i el castellà. Aquest fet té una adequació dubtosa al Decret 107/1987 comentat anteriorment. L'Ordre de 13 d'abril de 1987 (DOG núm. 833, del 29), per la qual s'aproven els programes de temes comuns de les proves selectives per a l'accés als Cossos de funcionaris de la Generalitat de Catalunya creats per la Llei 9/1986, de 10 de novembre, conté l'epígraf següent: «Tema 2. Anàlisi del Títol Preliminar de l'Estatut. Catalunya com a nacionalitat. *L'idioma*, el veïnatge administratiu.»